

Ιστορία του Σιτορούου Καρατέντο και του Σιτοκάι: τα χνάρια του Ριούσο (ιδρυτή) Κένβα Μαμπούνι

Ο Κένβα Μαμπούνι γεννήθηκε στις 14 Νοεμβρίου το 1889, στην πόλη Σούρι, Ριού Κίου, το οποίο γνωρίζεται σήμερα ως νησί Οκινάβα. Ο Κένβα ήταν 17ος απόγονος του άρχοντα Κένγκιου Οσίρο ο οποίος είναι πολύ γνωστός στην ιστορία του Ριού Κιού.

Επειδή ο Κένβα ήταν αδύναμο παιδί, οι γονείς του έλεγαν συχνά την ιστορία του Κένγκιου Οσίρο για να τον ενθαρρύνουν, ώστε του γεννήθηκε ένα κίνητρο για να δυναμώσει την φυσική του κατάσταση. «Επειδή ήμουν αδύναμο παιδί, πρόσεχα πολύ την υγεία μου. Πριν ξεκινήσει το καράτε, άρχισα να κάνω κάποιες ασκήσεις», αναφέρει ο Κένβα Μαμπούνι.

*Ο τάφος του Κένγκιου Οσίρο.
Δέχεται ακόμα σήμερα αρκετούς επισκέπτες.*

που ήταν αυθεντία του Σιούρι-τε. Από τότε ο Κένβα έγινε αφοσιωμένος στην εκμάθηση του Καράτε.

«Κάθε μέρα ξυπνούσα στις 5 το πρωί, δούλευα Κάτα, Μακιβάρα και άλλες ασκήσεις για δύο ώρες πριν πάω στο γυμνάσιο. Μετά το σχολείο έκανα σκληρή προπόνηση με δάσκαλό μου. Μόλις νύχτωνε, γύριζα στο σπίτι, διάβαζα για μιάμιση ώρα και μετά γύρω στις δέκα μέχρι μία το βράδυ έκανα προπόνηση καράτε. Για 6 χρόνια κάθε μέρα έκανα προπόνηση, ακόμα και ο τυφώνας δεν μπορούσε να με σταματήσει.»

Η πόλη Σούρι, στο τέλος του 19ου αιώνα

Η πρώτη επαφή του με το καράτε, ήταν κάπου στα 10 του χρόνια. Έμαθε την παραδοσιακή εκδοχή του Naifanchi από τον Ματακίτσι Μορίχιρο, φιλοξενούμενο στο σπίτι του.

Στα 13 του χρόνια ο Κένβα έγινε δεκτός στην σχολή του Άνκο Ιτόσου

Άνκο Ιτόσου με τους μαθητές του

Η μακρόχρονη φιλία μεταξύ Κένβα και Τσότζουν Μιγιάγκι στήριξε την μεγάλη ανάπτυξη και την εξάπλωση του Καράτε στο κόσμο

Εν τω μεταξύ, στο Γυμνάσιο γνώρισε τον Τσότζουν Μιγιάγκι, ο οποίος ήταν ένα χρόνο μεγαλύτερος του. Οι δύο έγιναν φίλοι.

Λίγο αργότερα ο Κένβα γράφτηκε στο Λύκειο αλιευτικής επιστήμης στο Ιτόμαν. Μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, διορίστηκε στο Δημοτικό σχολείο της Νάχα ως αναπληρωματικός καθηγητής.

Σε αυτό το διάστημα, κατά την γνωριμία με τον Μιγιάγκι, έγινε δεκτός στην σχολή του Χιγκαόνα Κάνρυσ ο οποίος ήταν αυθεντία της τεχντροπίας Νάχατε. Άρχισε να μαθαίνει το Νάχατε παράλληλα με το Σούριτε.

«Όταν ήμουν 19 ετών, έγινα μαθητής του δάσκαλου Κάνρυσ Χιγκαόνα. Η εκπαίδευση του δάσκαλου Χιγκαόνα ήταν εντελώς διαφορετική από τις άλλες μεθόδους που γνώριζα. Οι ασκήσεις ήταν πάρα πολύ σκληρές, ασκητικές θα μπορούσα να πω, αλλά τις συνέχιζα για 7 χρόνια.»

Ο Κένβα στα 20 του κατατάχτηκε στο στρατό και ολοκλήρωσε την θητεία το 1912. Ο Μιγιάγκι τον συμβούλεψε να μπει στην αστυνομική ακαδημία. Ακολούθησε την συμβουλή του φίλου του. Ο Κένβα διορίστηκε στο αστυνομικό τμήμα της Νάχα.

«Στα 26 μου πήρα την άδεια να διδάσκω το καράτε από τους δύο δασκάλους. Στα 27 μου για πρώτη φορά άνοιξα την σχολή στο σπίτι μου, διαμορφώνοντας ένα μέρος του σπιτιού. Γράφτηκαν οι άνθρωποι στην γειτονιά για να μάθουν το καράτε. Μέσα σε ένα χρόνο ο αριθμός των μαθητών έφτασε στους 50. Εκείνες τις μέρες δούλευα ως αστυνομικός, κι αυτό ήταν το πρακτικότερο για τη μελέτη μου στο καράτε.»*

Κάνρυσ Χιγκαόνα

Όμως σε αυτήν την περίοδο ο Κένβα έχασε τους δύο δασκάλους. Πρώτα ο Χιγαόννα και μετά ο Ιτόσου έφυγαν από τη ζωή τους.

Ο Κένβα συζήτησε με τον Μιγιάγκι να ιδρύσουν ένα οργανισμό με τους άλλους καράτε-κα. Το Μάιο του 1918 ιδρύθηκε η Λέσχη Μελέτης του Καράτε.

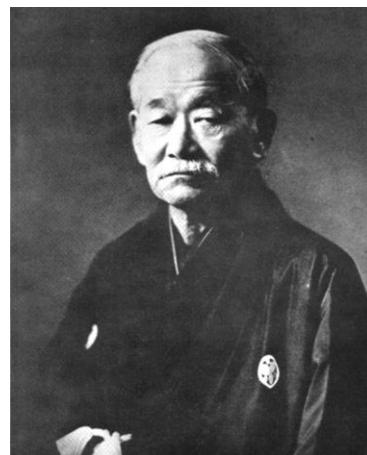
Σε αυτήν την λέσχη συμμετείχαν σχεδόν όλοι γνωστοί Καρατέ-κα της εποχής όπως Κέντσου Γιάμπε, Τσόμο Χανασίρο, Άνμπουν Τοκούντα, Σινπαν Τζόμα, Τσοζο Οσίρο, Σείτο Τοκούμουρα, Άικο Ισικάβα, Γκίτσιον Φουνακόσι.

Σε αυτήν την περίοδο ο Κένβα έμαθε όλα τα Κάτα των Σιούρι-τε, Νάχα-τε, Τομάρι-τε κλπ, τα οποία θα γινόταν αργότερα η βάση της ίδρυσης του Σιτορίου.

Το 1924 ο Κένβα διορίστηκε δάσκαλος Καράτε στα σχολεία και στην αστυνομική ακαδημία. Ανέλαβε τις επιδείξεις Καράτε-Τζούτσου στην παρουσία των πριγκίπων, όπως όταν επισκέφτηκαν στην Οκινάβα οι πριγκίπες Κουνινόμια και Κατσόνομια το 1921, οι πριγκίπες Τουτσιόμπα και Τακαματσούνομια το 1924.

Το Απρίλιο του 1925, ίδρυσε καινούργια λέσχη. Το Οκτώβριο του 1927 ο Τζιγκορό Κάννο επισκέφτηκε την Οκινάβα. Διοργανώθηκαν οι επιδείξεις πολεμικών τεχνών. Ο Μιγιάγκι ανέλαβε την παρουσίαση του Νάχα-τε, ενώ ο Κένβα του Σούρι-τε. Ο Κάννο ενθάρρυνε τον Κένβα και τον Μιγιάγκι, και τους προσκάλεσε στο Τόκυο.

«Ο δάσκαλος Κάννο μας κάλεσε στο δωμάτιο του και για δύο μέρες με ζήλο άκουγε τις αναλύσεις και την συμβολική ερμηνεία την πρακτική των Κάτα.»

Τζιγκορό Κάννο, ιδρυτής του Κόντοκαν Τζούντο

Ο Κένβα αποφάσισε να εγκατασταθεί στο Τόκυο με το σκοπό να εξαπλώσει το Καράτε στα κύρια νησιά της Ιαπωνίας. Το 1928 ταξίδεψε μόνος του για το Τόκυο και επισκέφτηκε τον Κάννο μαζί με τον Χουνακόσι. Όμως το επόμενο χρόνο μετακόμισε στην Οσάκβα. Πιθανόν για τον Χουνακόσι που είχε εγκατασταθεί ήδη και άρχισε να διδάσκει εκεί.

«Μετακόμισα στην Οσάκα. Στην οδό Τσουρουμίμπασι της περιοχής Νισίναρι, άνοιξα την σχολή μου.», λέει ο Κένβα.

Το 1931 διοργάνωσε την πρώτη επίδειξη του Καράτε στα κύρια νησιά της Ιαπωνίας (Χόνσου), στην περιοχή Σουμιγίσι.

Το 1934 επίσημα ονόμασε την τεχντροπία του ως Σίτο, παίρνοντας τα αρχικά γράμματα από τα ονόματα των δύο δασκάλων. Το ίδιο χρόνο άνοιξε την σχολή του.

Το 1939 ο Κένβα δήλωσε το σύστημα με το όνομα του «Σίτο-ρίου» με την οργάνωση «Dai Nippon Butokukai», και πήρε τον τίτλο του Ρένσι.

Όμως λίγα χρόνια μετά, η Ιαπωνία μπήκε στην περίοδο πολέμου, ώστε δεν γνωρίζουμε τι γινόταν σε αυτό το διάστημα.

«Ήταν η εποχή που άρχισε ο πόλεμος μεταξύ Ιαπωνίας και Αμερικής. Δεν ήξερε κανείς τι μπορεί να συμβεί αύριο, αλλά μέχρι να καταταγτώ στο στρατό το Απρίλιο του 1943, μανιωδώς συγκέντρωνα στις προπονήσεις πιστεύοντας ότι έτσι αξιολογούσα τις λίγες μέρες που απέμειναν.» (Κεν Σάκιο, πρώην πρόεδρος του Σιτοκάι)

Το 1945, μετά το τέλος του πολέμου, οι πολεμικές τέχνες απαγορεύτηκαν

Το μέρος όπου ο Κένβα διοργάνωσε πρώτη επίδειξη του Καράτε στο Χόνσου (κύρια νησιά της Ιαπωνίας)

Δεξιά ο Κένει Μαμπούνι, αριστερά ο Γκίτσιν Φουνακόσι

από την Αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση. Ευτυχώς το Καράτε ήταν η μοναδική πολεμική τέχνη που επιτρεπόταν ακόμα και σε τέτοια περίοδο.

Ο Κένβα έφυγε από την ζωή του το 1952, στα 63 του. Δεν θα φανταζόταν ότι το σύστημά του θα διαδοθεί τόσο πολύ σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ο Κένβα ίδρυσε «Ντάι Νιχόν Καρατέντο Κά» το 1931, το οποίο αργότερα μετανομάσε σε «Νιχόν Καρατέντο Κά» (Ιαπωνική οργάνωση Καράτεντο)

Μετά το θάνατό του, το 1960, ιδρύθηκε «Ανατολικό Νιχόν Καράτεντο Κα» με τον πρόεδρο Μάνζο Ιβάτα, ενώ ιδρύθηκε

ταυτόχρονα «Δυτικό Νιχόν Καρατέντο Κα» με τον πρόεδρο Κένει Μαμπούνι. Οι δύο οργανώσεις διοργάνωναν ξεχωριστά τα πρωταθλήματα, αλλά το Απρίλιο του 1964, διοργάνωσαν μαζί ως το Πανιαπωνικό Πρωτάθλημα Σιτό-ριου. Οι δύο οργανώσεις ενώθηκαν και ονομάστηκε «Πανιαπωνικό Καράτεντο Σιτοκά». Το Οκτώβριο, με την ευκαιρία της ίδρυσης της Ιαπωνικής Ομοσπονδίας Καράτεντο (JKF), «Πανιαπωνικό Καράτεντο Σιτοκά» άλλαξε την επωνυμία σε «Πανιαπωνική Ομοσπονδία Καράτεντο Σιτοκά».

Το Μάρτιο του 1993 ιδρύθηκε η Παγκόσμια Ομοσπονδία Σιτορίου Καράτεντο στην Οσάκα, το ίδιο μήνα στο Τόκυο διοργανώθηκε το Πρώτο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της. Από τότε μέχρι σήμερα, έχουν διοργανωθεί 7 παγκόσμια

πρωταθλήματα στην Ιαπωνία, στο Μεξικό, στην Ρωσία και στην Κίνα.

Το 1997 εγκαινιάστηκε Χόνμπου Ντότζο (κεντρική σχολή) στην πόλη Ασάκα, όπου στεγάζεται και το κεντρικό γραφείο του αρχηγείου.

Δοκίμασε αγώνα κούμπτε με τα προστατευτικά

Το Αρχηγείο της W.S.K.F.

*Στο προσωπικό του σημείωμα γράφει ότι άνοιξε την πρώτη σχολή του στα 27, ενώ σε άλλες πηγές αναφέρει ότι άνοιξε το 1925, στα 36 του.

Βιβλιογραφία:

«The Original Thought of Shioryu Karatedo», All Japan Karatedo Federation, 2009

«Kunshi No Ken», All Japan Karatedo Federation, 2013